

Divadlo žije i u nás ve Lhotě...

Divadelní spolek Hrozen Vám určitě nemusíme představovat. Je to parta lidí, kteří si ze sebe umí udělat srandu a tím dokonale pobaví druhé. Jejich začátky jsou spjaté s Opožděnými silvestry, do kterých se tehdy zapojovali lidé nejen z Hroznové Lhoty, ale i z okolních obcí. Tehdy ještě mladíci divadelníci hráli krátké scénky. V dnešní době už to nejsou krátké scénky, ale dvouhodinová i delší představení. Proč jsme se rozhodli napsat něco o Divadelním spolku? Protože do něho taky trochu patříme nebo by jsme rádi patřili, jako naši rodičové. Je zajímavé, že jsou tak často spolu a pořád si mají o čem vyprávět. My jsme jim položili pár otázek a oni rádi odpověděli.

Otázky pro herce:

1. Jak dlouho se učíte texty?

- Eva Kubišová: Po pravdě? Mám dojem, že je dodnes neumím...
- Jirka Falešník: A já ty texty už umím? Popravdě, učím se to dodnes.
- Vašek Petrucha: Vzhledem k mým nenáročným rolím, mě učení problém nedělá, ale vždycky mám nějakou pojistku – někde zašitý tahák.
- Andrea Vajdíková: Texty mě problém nedělají. Často umím texty druhých a dokonce jim radím, pak ale zapomínám ty své.
- Marie Pavlicová: Měsíc.
- František Pavlica: Texty si opakuju vždy před zkouškou –když to ovšem stíhám.
- Jitka Pavlicová: Protože je píšu ,tak si je pamatuju a tak se je moc neučím.Většinou si pamatuju texty druhých.

2. Co tréma? Jak si s ní dokážete poradit?

- Eva Kubišová: Tréma? Co to je? Rychle na podium, tam na ní není čas.
- Jirka Falešník: Trému nemám, spíš to cítím jako zodpovědnost za to co předvedu.
- Vašek Petrucha: Dřív jsem trému měl, dnes už většinou ne. Pomůže štamprla :-)
- Andrea Vajdíková: Trému mívám, ale jak vejdu na podium je pryč.
- Marie Pavlicová: Dříve ano, teď spíše ve formě obav : "Snad to zvládnem!"
- František Pavlica: Spíš jak trému mám tzv. "okno" a pak nastupuje nápověda a pak - ticho.
- Jitka Pavlicová: Trému nemívám , je to spíš obava z celkového průběhu představení.

3. Chtěli by jste se věnovat divadlu jako povolání?

- Eva Kubišová: Ne, ale mít tak květinářství...
- Jirka Falešník: Určitě nechtěl. Nemyslím si, že bych na to měl.
- Vašek Petrucha: Nad tím jsem nikdy nepřemýšlel, ale divadelnictví asi ne.
- Andrea Vajdíková: Vzhledem k mému povolání učitelky v MŠ, hraju divadlo denně...
- Marie Pavlicová: Ano, jen čekám na nabídku.
- František Pavlica: Ne, v žádném případě.
- Jitka Pavlicová: Kdysi jsem to dělat chtěla, dokonce jsem zkoušela přijímací zkoušky na činoherní herectví, nevyšlo to a dnes s odstupem času vím, že bych to asi dělat nechtěla.

4. Jaká je Vaše vysněná role?

- Eva Kubišová: Právě ji hraji!!!
- Jirka Falešník: Konkrétní vysněnou roli nemám. Navíc my hrajeme samé kraviny, tož jaká role. A na něco z klasiky si nemyslím vůbec. Ale moc rád bych si zahrál v něčem podobném jako byl seriál „Vyprávěj“ nebo v nějaké pohádce typu „Tajemství staré bambitky“ Třeba bych mohl hrát květináč. Ale když jsem se díval na záznamy z konkurzu seriálu „První republika“ tak bych si nezahrál asi ani ten květináč.
- Vašek Petrucha: Zatím žádnou nemám, možná bych chtěl být iluzionistou.
- Andrea Vajdíková: Kdysi jsem měla sen, že hraji ve Slováckém divadle ve hře „Cikáni jdou do nebe“. Kdo viděl, uzná, že je to krásné představení! A nakonec jsem hrála věštkyni Matyldu, ale ne ve Slováckém – ale ve Lhotském...
- Marie Pavlicová: Nemám. Není malé role.
- František Pavlica: Ani ne, asi si sám sebe neumím představit jinak než v rolích, které mně žena napíše .
- Jitka Pavlicová: No asi nějaká charakterní role .

5. Společně tvoříte super partu lidí, dokážete se někdy i pohádat?

- Eva Kubišová: Samozřejmě a často, ale máme se rádi a dokážeme si odpustit.
- Jirka Falešník: Jejda a kolikrát a kvůli hovadinám. To byste se divili...
- Vašek Petrucha: Ano, ale nikdy né tak, abychom tím ovlivnili další spolupráci. Je jasné, že nějaké neshody vždycky přijdou.
- Andrea Vajdíková: Pohádáme, ale po chvílce se tomu smějeme.
- Marie Pavlicová: Jistě, v tvůrčím duchu.
- František Pavlica: Jo určitě, ale musíme jet dál.
- Jitka Pavlicová: Samozřejmě žhavě diskutujeme, musíme se ale umět hádat a taky umět ustupovat, protože si nemůžem dovolit při naslibovaných termínech představení (letos je jich skoro 20) být na sebe naštvaní.

Otázky pro scénaristku a režiséru:

1. Jak Vás napadlo téma „Zabijačka“?

- Jitka Pavlicová: Zabijačku jsme v roce 1998 hráli na „Opožděném silvestru“ – tehdy to byla spíše scénka i když trvala 45 minut ! Byla úspěšná, dodnes ji hodně lidí vzpomíná a tak jsem ji víc rozepsala a mám radost, že se podařila a že se líbí. A nemusela jsem ani tehdy na tu scénku to téma nějak hledat – Zabijačka – to je prostě život. Dnes už ale právě ne pro každého !!

2. Chystáte na příští rok nějakou „Etýdu“?

- Jitka Pavlicová: Ne, příští rok budeme hrát ještě „ZABIJAČKU“.

3. Prochází herci i nějakými konkurzy?

- Jitka Pavlicová: Ne, nikdy, moc dobře je znám a role jim píšu přímo „na tělo“. A pokud potřebujeme někoho ještě navíc, tak se řídím intuicí a snažím se přímo oslovit člověka, o kterém si myslím, že by to mohl hrát. Nestačí ovšem jenom chtít, rozhodující je, aby na to měl čas. Je to časově náročné.

Otázky pro nápovědu:

1. Jak si dokážete poradit s tím, že si herci často přidávají text?

Mirka Frolová: Ze začátku to bylo horší, ale teď vím, že si poradí v každé situaci. Hlavně, aby jsme se v textu našli a mohli pokračovat.

2. Nechtěla by jste si někdy zahrát nějakou roli a jaká by to byla?

Mirka Frolová: Ani ne, určitě bych měla trému.

K divadelnímu spolku Hrozen ještě patří: mistři zvuku Jožka Pavlica a Michal Kedroň, osvětlovači Broňka Petruchová a František Frola, kulisák Peťa Vajdík. Bez kterých by herce nebylo slyšet, vidět a podium by nemělo ten správný šmrnc. A herečky Verča Petruchová a Katka Lacková.

Děkujeme divadelníkům za vyčerpávající odpovědi k otázkám. Přejeme jim stále dobrou náladu a vyprodaná představení.

Všem čtenářům doporučujeme si zajít na Etýdy, určitě se výborně pobavíte.

Eliška Pavlicová, Eliška a Verča Vajdíkovy